

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quare Deus non dedit illi animæ potentia[m] omniu[m] vt scientia[m]. C.

D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

nibus spiritum Dei habuit, cui spiritus non est datus ad mensuram, ut ait Ioan. Euang. Dona ergo *Colo. 2. 8* spiritus sine mensura habuit: ergo & sapiētiam. Omnia ergo sciuit anima illa. Si enim quædam sciuit, quædam non: tunc non sine mensura scientiam habuit. Sed sine mensura scientiam habuit: scit ergo omnia. Fulgērius etiam in sermone quodam multa inducit quibus asserit animam illam rerum omnium scientiam habere, utens auctoritate Apostoli dicentis, In quo sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ absconditi. Quod etiam ratione potest probari sic. Nihil scit aliquis quod eius anima ignorat. Sed Christus secundum omnium cōcessionem omnia fecit, ergo anima eius omnia scit. Ad id vero quod dicunt, Si omnia scit, ergo scit creare mundum vel seipsam, respondemus. quod scientiam habet mundum creandi, sed non potentiam, & creandi animam, & scit quomodo Deus seipsam creauerit, habet ergo scientiam sui creatæ, sed non sui creandæ, quia non est creanda, sed creata.

*Quare Deus non dedit ei potentiam omnium,
ut scientiam.*

SI vero quæritur, Quare Deus non dederit ei potentiam faciendi omnia, ut scientiam? Responderi potest, quia naturaliter capax est scientiæ, & ideo id congrue ei datum est sine mensura, cuius ipsa naturaliter capax est. Non est autem ei datum posse omnia facere quæ Deus facit, ne omnipotens, & per hoc Deus putaretur. Veruntamen forte nec potentiam faciendi omnia ei Deus præstare potuit, & si potentiam faciendi aliqua quæ non facere potest. Scit ergo anima Christi omnia quæ Deus scit in verbo Dei, quod liquidius & præsentius omni creatura contēplatur, ut ei vnita, in quo etiā angeli & quæ Dei sunt, & quæ futura sunt, cognoscunt.

*Quomodo intelligenda sint quedam verba Ambrosij
super Lucam.*

D
S E D

* alias Beda
 Luc. i. cap.
 Beda ia ha-
 bat hom. in
 festo annu-
 ciationis
 qua est 17.
 de sanctis
 hiemalsb.
 Et glossa or.
 ad 1. Luca
 tribuit
 Beda & sm.
 hic erit ma-
 gnus.

Sed si illa anima non habet tantam potentiam
 quantam & Deus, nec homo assumptus tantam po-
 tentiam quantam & Deus, quomodo ergo intelli-
 gitur illud Ambrosii super Luc. ubi Angelus de nasci-
 turo filio virginis ait. Hic erit magnus, & filius al-
 tissimi vocabitur? Non ideo, inquit, erit magnus,
 quod ante partum virginis magnus non fuerit, sed
 quia potentiam quam Dei filius naturaliter habet, homo
 erat ex tempore accepturus, ut una sit persona ho-
 mo & Deus. Ecce aperte dicit, quod homo erat ex
 tempore accepturus, ut una sit persona homo &
 Deus. Ecce aperte dicit, quod homo erat accepturus
 ex tempore potentiam, quam Dei filius habuit na-
 turaliter. Sed si homo accepturus erat illam pote-
 ntiam: ergo vel persona, vel natura hominis. Sed per-
 sona non, quia semper habuit & habet: ergo natu-
 ra. Si natura: ergo anima. Nam de carne constat quod
 accipere non posset. Ad quod dicitur magis, illud esse acci-
 piendum de persona, sed non in quantum est Dei, imo
 in quantum est persona hominis. Una est enim persona
 Dei & hominis, filii Dei, & filii hominis, quod in quan-
 tum Dei persona est, semper & naturaliter omnipoten-
 tiam habuit: sed in quantum est hominis, non
 semper fuit. Illa ergo persona quae semper fuerat Dei,
 futura erat hominis persona: & secundum hoc quod
 futura erat hominis persona, acceptura erat ex tem-
 pore potentiam, quam naturaliter & semper ha-
 buerat in quantum Dei persona. Secundum hanc
 distinctionem illud, & similia sane possunt accipi.
 Quae distinctio, in pluribus questionum articulis est
 necessaria, aduersus quorundam perplexam ver-
 bositatem. Sed cum de rebus constat, in verbis fru-
 stra habetur controuersia.

DE HOMINIS DEFECTIBVS QUOS ASSUMPSIT
 Christus in humana
 natura.

DIS-